

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та філі [взбудені, невдоволені маси]. І омертвють люде від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилось викуплення лаше. - Євангеліє Мат. 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний навчальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льюїс був початком його творива, котрий опісля стався чоловіком; що він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він создав совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адама гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічєства, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з

між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, приобразуватися на подобию Його, давати свідчення о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама", котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухати, отримають вічне життя і щастя.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St., Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England

Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario

Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia

South African 6 Leleie Street, Cape Town, South Africa

Прошені адресовати в кождім разі на Товариство.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W.E. Van Amburgh, J. Hemery, R.H. Barber, E.J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Передплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і Полудневі Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії передплату треба посилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

НОВА КНИЖОЧКА

Таксамо нова книжочка вийшла з друку, котрої назва є, **ВІЙНА ЧИ МИР,ЩО?** Має 64 сторін, прикрасно кольоровані вічка, і з інтересними малюнками. Ціна лише 10ц. В Америці, замовлення шліть до:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

в Канаді, до:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario Canada.

УКРАЇНСЬКА ПРОГРАМА

Повідомляємо всіх читачів, що 19-го Грудня, в 7 годині вечером буде дана радіова програма через Радіо станцію WBBR Brooklyn, N.Y., 1300 K/C, в Українській мові. Буде дуже гарна промова, музика і спів. Просимо вас наставляти ваші радіа і запрошувати ваших приятелів слухати своєї програми.

РАДІО ПРОГРАМИ В РОСІЙСЬКІЙ МОВІ

Всім інтересуючимся даємо знати, що будуть давані програми в Російській мові, що другої неділі кожного місяця, в другій годині по полудню, через Радіо Станцію W-B-A-X 1210 Kf, Wilkes-Barre Penna.

Всіх є запрошено наставляти свої радіа і слухати цих вітчитів. Вітчити будуть поучаючі як рівнож і вельми інтересні.

НОВА КНИЖКА

З великою присминомстю повідомляємо всіх читачів ВАРТОВОЇ БАШТИ що вже вийшла з друку нова книжка під іменним

СОТВОРЕННЕ

Ся книжка є в синьо-полотняній оправі, з золотими витисками. Має 396 сторін, і ілюстрована з кольоровими образцями. Ціна з пересилкою, денебудь, лише 50ц. В Америці, замовлення шліть до:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

В Канаді, до:

Watch Tower Bible and Tract Society,

38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario Canada.

ВАРТОВА БАШТА

I Вісник Присутности Христа

VOL. I

Грудень 1, 1930

№ 12

Святий Дух

«Утішитель же, дух святой, которого пошле Отець в ім'я моє. Той научить вас усього, і пригадає вам усе, що я глаголав вам» - Іоана 14:26.

ЄГОВА є святий Отець. Все що Він виконує, чи то безпосередно чи через якийсь знаряд, все є святе. Бог є цілковито відданий лише тому, що є правдиве. Все, що Він робить є святе і справедливе: „Господь справедливий у всіх дорогах своїх, і благий у всіх ділах своїх.“ (Псалма 145:17) Всякий знаряд який він уживає, і котрий є цілковито в гармонії з Його волею, є святий. Для того Він каже до тих, що є в угоді з Ним: „Будьте ви святі, бо я святий.“ (3 Мойсея 11:44; 1 Петра 1:16) Сей артикул є написаний, щоби помочи студіювати і зрозуміти артикул з наступаючим числі. Над обидвома артикулами треба застановляти разом.

² У повисше наведенім тексті замієнник „Той“ є ужитий відносно святого духа. Ворог уживав сей факт, щоби зробити замішання в многих умах і научив, що святий дух є членом так званої святої трійці. Таке заключення не є поперте писанням хотяй всі церкви вірують і навчають (про трійцю). Ані не можна сказати, що святий дух є вплив Єгови, тому що вплив є порушений через ділання якоїсь сили. Єгова посідає всю силу. Щоб Він не бажав, то все може зробити.

³ Відносно сотворення є написано: „І дух Божий ширяв понад водами. І рече Бог: Настань, світе! І настав світ.“ (1 Мойсея 1:2,3) В той то час дух Божий зачав творити річи в послушенстві до Божої волі. Коли Бог положить свого духа на якесь сотворіння, щоб воно виконувало певну роботу, тоді та сила так ділає, щоби точно виконати виражену Божу ціль. Коли Бог покликав Мойсея і вислав Його до Єгипту, Його ціль була, щоби об'явити своє ім'я Єгова, і указати свою ціль відносно свого народу, а головню відносно установалення царства, котре мало оправдати його ім'я і слово. Мойсей був ужитий як прообраз на дійсність, котра то дійсність мала прийти пізніше. Не вся сила Єгови була вжита для тої одної цілі, але вся сила, що була вжита, була свята і ділала виключно для Його заміру. Бог зробив Мойсея провадарем для Ізраїля, і коли Ізраїль бунтувався або не хотів робити то, що Мойсей казав їм робити, то се спричиняло печаль його духу. (Ісаї 63:10,12) Ізра-

їльтяни спротивились волі Божій, яка тоді ділала в їх користь, і таке поступовання приносило печаль для Мойсея.

⁴ Бог вислав Ісуса Христа, котрого прообразом був Мойсей, і удягнув Його в силу і владу ділати в Його ім'я. Він положив свого духа на Ісуса, щоб Він виконував Його заміри. Отже Ісус був знарядом котрого Бог ужив для виконання своєї цілі. Він відкрив свої заміри Ісусу і Ісус виконував їх. Дух Божий зійшов на Ісуса в Йордані, а голуб був ужитий як символ, щоб Іоан міг бачити і свідкувати про се. (Маттея 3:16) В тім то часі Ісус був народжений як духове сотворіння від Бога. Тоді дух Божий запровадив Ісуса в пустиню, де Він був спучушуваний Дияволом, і по сім Бог зробив угоду з ним дати Йому царство і помазав Його духом Божим. (Луки 4:18) Більш чим три роки по-сім, перед своїм воскресенням, Ісус об'явив своїм ученикам, що він буде молити Отця і Він після їм иншого утішителя і помічника, і що тим утішителем і помічником буде святий дух.

⁵ Грецьке слово котре є переведене „утішитель“ або „помічник“ є *параклетос*, і се, що ім'я було так дане пояснює чому замієнник „він“ є ужитий в описанню святого духа. Ім'я *параклетос* описує діяльність святого духа і піддає думку, що се не є вся сила або дух Божий, але що се є сила і влада від Бога, котра була ужита як знаряд для виконання Його замірів на землі і для помочи церкви підчас неприсутности Христа.

⁶ Знаряд який Господь уживає для помочи своїх людей не мусить бути живе сотворіння, але Бог може ужити й инший знаряд для виконання своєї волі. Бог упустив в рух розмаїті сили, котрі є невидимі для чоловіка, і котрі є сильні як н.л. електрика, або електрони, або вібрація. Сі річи в певній мірі можна ужити як ілюстрацію на святого духа. Святий Дух головню ділає як сила в народженню, розвою і уживанню нового сотворіння для царства Божого. Отже дух святий є то сила Божя уживана для відкриття і розуміння себе і своїх замірів для Його Синів. Се є також знаряд ужитий для порозуміння з народженими його сотворіннями щоби дати їм поміч і потіху. Та сила була вжита як знаряд для комунікації, одкриття і помочи для народження Його синів. То-

му що ся сила була невинна і совершенна, для того була властиво названа „святий дух“. Наприклад, Бог міг був ужити хмар, наповнити їх силою і виконати свої цілі.

⁷ Коли Ісус єще був з своїми учениками Він був їх потішителем. І більше чим се: Він був їх учителем, провідником, помічником і утішителем і постійно скріплюючою силою життя. Перед своїм відходом Ісус давав інструкції своїм ученикам щодо їх помочи і потіхи. Позаяк вони сталися Його учениками, тому Він персонально дбав о їх потреби, і добре знав, що вони будуть потребувати даліше такої помочи по Його відході. Він розказав їм що вони мусять робити, а тоді додав: „Коли любити мене, хороніть заповіді мої, і я вблагаю Отця і дасть вам иншого утішителя, щоб пробував з вами по вік.“- Йоана 14:15,16.

⁸ В повисшім тексті ужите слово „утішитель“ не вистарчає щоби передати повне значіння Ісусових слів. Діяльність святого духа підчас неприсутности Христа не було лише потішити, але також давати енергію і карність, робити благання за учеників і охороняти їх і провадити. Сей дух також відкривав їм розуміння. Коли Ісус був з своїми учениками, Він був їх утішителем, помічником і провідником, але часом їх треба було і остро осудити (Маттея 16:23; Луки 22:31) Бог дав сих людей Ісусу і протягом три і пів роки вони були з ним і Він був їх як отець до дітей. (Йоан 17:4-7) По Його відході від них вони мали полишитися сиротами і тому потребували помочи; отже Ісус сказав їм, що Він буде просити Отця, котрий висле їм иншого помічника. Ісус обіцяв їм, що вони не будуть полишені на все сиротами, але що колись у будучині Він прийде забрати їх до себе. „Не zostавлю вас сиротами: прийду до вас.“ Отже аж до другого приходу Господа, Його правдиві послідователі мали бути сиротами, однак не полишені без помочи, бо другий помічник мав бути висланий їм. Тим помічником або утішителем, Ісус сказав, мав бути святий дух. Він сказав: „Дух святий ...пригадає вам усе, що глаголав вам.“ Отже виходить, що той утішитель, або святий дух, був знарядом або силою і властю висланою Єгови в ім'я Ісуса виконувати те, що Ісус мав робити для учеників еслиб він був особисто присутний з ними.

⁹ Від самого початку Бог творив все після своєї волі. Він вислав силу, котра творила; і Він не потребував особисто наглядати над кождим рухом, що виводив життя. Здається, що се був Його спосіб у творенні загальних річей. Однак спеціальний акт був виконаний в творенні чоловіка, котрий то акт був виконаний через Його Сина Льюгоса. Знов у творенні нового сотворіння Бог родив його через чинність своєї волі і свого Слова. (Якова 1:18) Опісля Він вислав свого духа для помочи і потіхи народжених. Ісус є Головою їх, і має першєнство над усіма річами відносно всіх народжених. Бог ділає з ними через Ісуса Христа, і для того той помічник був висланий від Бога в ім'я Ісуса. Сей помічник також називається „дух

правди“, котрий був висланий Отцем на просьбу Його Сина ділати на користь народжених. Відносно цього Ісус сказав: „Як же прийде той дух правди, то приведе вас до всякої правди; бо глаголати ме не від себе, а все що чути ме, буде глаголати, і що настане, звістить вам. Той мене прославить; бо з мого прийде і звістить вам. Усе, що має Отець, - моє, тим я сказав, що з мого він прийме вам.“ (Йоана 16:13-15) В який спосіб той утішитель, помічник, святий дух, або дух правди ділав, то се не є відкрито. Однак є відкрито, що се була сила і власть вислана Богом в ім'я Ісуса Христа і що він мав ділати в користь народжених з духа підчас неприсутности Ісуса Христа.

¹⁰ Наприклад, електричний генератор витворює велику кількість електрики. Певна часть тої сили є впущена до мотора котрий виключно порушує якоюсь машиною. Жадний чоловік не бачить тої сили, але бачить наслідки її.

¹¹ Всю силу посідає Бог Єгова. Він поручив діяльність тої сили своєму любому Сину. Певна часть тої сили є відділена виключно для помочи, потіхи і науки учеників Ісуса Христа, і сей помічник був названий святий дух. Се не є вся Божа сила, але вона є від Бога, отже є Божа сила. Тому що ся сила походить від Бога і є цілковито віддана для одної цілі, для того називається помічником або святим духом. Дух Божий спочивав на Ісусу коли Він говорив до своїх помічників, але те, що називалось утішителем або помічником або святим духом, те було вислане по Його вознесенню. По вознесенню на небо Ісус вже був не займався кождою подрібною річею в справах церкви; але святий дух, висланий в Його ім'я, їм будучи сполучений з тими, що бажали бути в гармонії з Богом, - він мав до чинення з кождою подрібною річею щодо провадження і помочи церкви.

¹² Тут подаємо ілюстрацію з св. Письма: У церкві в Антохії були певні учителі, котрі служили своїм браттям. „Як же служили Господеві та постили, рече Дух святий: Відлучіть мені Варнаву та Савла на діло, до котрого покликав я їх. Тоді вони, поставивши та помолвившись і положивши руки на них, відпустили їх. Вони ж, послані від Духа святого прийшли у Селевкию, а звідтіля відплили в Кипр.“ (Діян. 13:2-4, *Діяглост*) Сі люди були посвячені Богу і чекали на Бога і робили таку роботу яка була ясна для них і безсумніву старались пізнати і чинити волю Божу. Тоді без жадного прямого наказу від Ісуса Христа, той святий дух проводив їх до виконання певного діла. Підсим ми розуміємо, що сі вірні люди, будучи одного уму і бажючи чинити волю Божу, святий дух провадив їх до одного заключення, і вони знали, що вони були проваджені святим духом. Се не була воля Божа, щоби Ісус виконував сі річі особисто для своїх послідователів коли Він був в небі, але що другий помічник, святий дух мав помагати їм.

¹³ Другий подібний чин був виконаний через святого духа, про що є записано в п'ятнадцятому

голови Діяннях Апостолів. Там є сказано, що вони мали конференцію (наради) в Єрусалимі, на котрій вони вважали послати посланців до інших церков. Вони розуміли, що вони були кермовані в тім ділі святим духом. Маючи одно бажання і одну волю чинити волю Божу, ся сила або власть порушувала їх умом в ім'я Ісуса Христа і указувала їм що вони мали робити. Учасники тої конференції написали листи і вислали їх посланцями, і в сих листах вони казали: „Зволилось нам, зібравшим ся однодушно вибрати мужів послати до вас з любими нашими Варнавою та Павлом, людьми, що віддавали душі свої за ім'я Господа нашого Ісуса Христа. Зволилось бо святому духу та й нам, ніякої тяготи більш не накладувати вам, окрім сього конечного.“ (Діян. 15:25,26,28) Яко члени церкви сі люди розуміли, що Господь не розказував їм прямо що вони мали робити, але що вони були проваджені і кермовані силою Божою, і ся свята сила порушувала серцем і умом кожного посвяченого Господу і вони знали що робити. Та сила і власть вислана Богом Єговою в ім'я Ісуса Христа діяла на умислах кожного, хто був готовий отримати науку і провідництво. Напідставі сього, можна прийти до властивого заключення щодо діяльностей святого духа в тім случаю.

¹⁴ За днів апостолів і інших помазаних існувала єдність щодо діланья, і се діланья було під провідництвом святого духа. По смерті апостолів і інших учеників, в першій церкві правда стала вельми затемнена через Сатану. По сім наступив довгий період, в котрім не було жадної діяльності в церкві яко тілю, але святий дух діяв на умислах кожного послідователя Христа з окрема, если він пильно старався пізнати і чинити волю Божу. Се тримало їх єдність духа, але не було єдності в діяльності у всіх членах того тіла котре складалось з Божих посвячених людей на землі.

¹⁵ Коли апостоли жили в тілі, Господь зачав приводити церкви до „єдності віри, і пізнання Сина Божого.“ Для тої цілі Господь дав апостолів, пророків (учителів, бесідників), євангелістів і пастирів „на звершення святих, на діло служення, на збудування тіла Христового, доки дійдемо всі до зєднання віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового, щоб більше не бути малолітками, хвилюючись від усякого вітру науки, в омані людській, у лукавстві до підступу заблуду, а ходячи поправді в любові помножаймо все в того, котрий голова, Христос котрого все тіло зложене і звязано всякою увяззю, спромоги подійству, (яке є) в мірі кожної часті, робить зрост тіла на збудування самого себе в любові.“ - Ефесян 4:12-16.

¹⁶ Тут буде намісці сказати, що ся робота приведення святих до єдності віри і знання не поступала в перед в темних віках, тому що апостоли і спеціальні учителі були забрані. Учителі в церквах сталися світовими людьми, хотій кілька одиниць трималися тої віри, яка була передана апостолам.

¹⁷ З початком другої присутности Господа,десь около 1875 року, наступила зміна в роботі. Тоді зачалась привертати правда і успішно поступала в перед. Робота, яка була зачата в Пятидесятницю, розпочалась знову і церква виростала з дитинячого стану до мужеського стану. Ся думка є в гармонії з словами в 1 Коринтян 13:11: „Як був я малоліток, то яко малоліток говорив, яко малоліто розумів, яко малоліток думав.“ Та згадана єдність не існувала за днів апостолів, хотій вона зачалась тоді. Ані вона не існувала підчас темних віків. Отже можемо сподіватися, що вона була викінчена коли Ісус Христос зачав „приготувляти дорогу перед Господом“. Протягом того часу головні правди були привернені для церкви, і по сім Ісус Христос прийшов до своєї святині. Тоді зачалась робота збирання посвячених до купи. Тоді зачався суд і розділювання, і ті, що були призначені, були взяті до храму в радість Господню. Ся робота мусить продолжатись так довго аж поки всі члени будуть вибрані, призначені і взяті в храм, і зроблені членами вибраного слуги.

¹⁸ Чи є докази, що єдність про яку писав апостол є тепер майже укінченим ділом? Докази здається свідчать, що збирання членів тіла в храм є майже наукінченню, а може і вже доконано. Факти показують, що велика робота розділення котра зачалась в 1918 році може ще не укінчена, але ті, що є зібрані в храм, є в стані єдності. Як задовгий період Господь ужие по своїм приході до храму для викінчення роботи розділення і судження тих, що згодилися чинити волю Божу, не є відкрито, але здається, що та робота буде так довго провадитися, аж всі члени будуть вибрані і єдність доконана. Если хтось з вибраних стане невірним і відпаде, то Господь певно доповнить порожене місце.

¹⁹ Різні свідчення показують, що Господь є тепер у своїм храмі і що єдність віри і знання є між членами храму. Кляса храму має тепер видіння Божих замірів. Певно що церква не має всього знання, і ніколи не буде мати всього знання, бо всякого часу буде вчитися в храмі Господнім; однак тепер маємо єдність знання щодо Божої організації, ворожої організації, установлення царства, і що до роботи яку тепер виконують Божі помазаники. Про се апостол говорить такими словами: „На звершення святих, на діло служення, на збудування тіла Христового.“ - Ефесян 4:12.

²⁰ В церкві є також єдність щодо роботи яка мусить бути виконана, і кляса храму тепер виконує сю роботу з радістю. Здається, що церква тепер виконує останню роботу свідчення для імени Божого перед упадком ворожої організації, і що члени тіла служать після розпорядження Голови, Ісуса Христа. Се все свідчить, що тепер є єдність віри і знання Сина Божого.

ЗАСТУПНИК

²¹ Заступник є той, що заступається за інших і є утішителем для тих, кого він заступає. Коли Ісус вознісся на небо і сів поправіці Єгови, тоді

Він стався заступником синів Божих в тілі. Задля слабостей кожний є наклонений до гріху, і тому кожний потребує заступника. Про це є написано: „Діточки мої, се пишу вам, щоб не грішили, а коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведник.“ (1 Йоана 2:1) Окрім того, що Ісус робив для посвячених в небі, то він обіцяв просити свого Отця, щоб Він вислав їм іншого утішителя або заступника. Слово *параклетус* значить утішитель, помічник або заступник; і сей помічник мав заступати церкву підчас неприємності Ісуса. Сим заступником або утішителем був святий дух. Отже тут буде намісці сказати, що Ісус був заступником церкви перед Отцем в небі, а святий дух був заступником церкви на землі; і так церква мала двоє заступництво. Се закінчення можна поперти словами апостола в листі до Римлян 8:26. „Так же само й дух помагає нам в немощах наших; про що бо молитись нам, як треба, не знаємо, та сам дух заступається за нас стогнанням невимовним.“

²² Той останній текст безсумніву відноситься до роботи святого духа в умах і серцях синів Божих, витворюючи в них бажання бути цілковито посвяченими Богу. Святий дух заступається за тих, що бажають служити Єгови. Всі що відповіли на поклик до небесного царства, і котрі є прийняті Єговою, є прийняті в Його Улюбленім і кожний стоїть з особня в Улюбленім, Христі Ісусі. Коли Ісус не був присутній з ними, і коли Він був зайнятий приготуванням дороги перед Господом і за ним Він прийшов до свого храму, святий дух діяв як заступник, помічник і утішитель для всіх тих, що відповіли на поклик до царства. Але коли Господь прийшов до свого храму і зібрав їх у храм, то чи і тоді ще треба було діяльності святого духа як помічника і заступника? Если ні, то тоді заступництво святого духа скінчилося. Ісус, будучи в храмі з своїми вибраними, діяв для них безпосередно.

²³ Коли Ісус був на землі Він не мав заступника, тому що Бог діяв з Ним безпосередно. Коли Ісус зібрав членів храму до себе, вони були одягнені в одежі спасення, і також були приведені під ризи справедливості. (Ісаї 61:10) Тоді члени храму сталися частию вибраного слуги. (Ісаї 42:1-6) „Той слуга“ є вибранець Єгови, і в уста того слуги Бог положив свої слова, і тому служі Він дав особливу охорону і приказує йому виконувати певну роботу підчас коли Він установає небеса і кладе основи землі. (Ісаї 51:16) Здається, що тепер для слуги не треба заступництва святого духа, тому що „Той слуга“ є в прямій стичності з Єговою і є його знарядом і Ісус Христос ділає за ціле тіло.

²⁴ „Той слуга“ є помазаний виконувати певну роботу. Він складається з Ісуса Христа, голови, воскреслих святих, і з покликаних і вибраних на землі, котрі були приведені в храм і увійшли в радість Господню. Кожний член останка з окрема на землі мусить стояти перед Богом в улюбленім Ісусі Христі, своїм заступнику. Будучи в храмі, здається, що вони тепер не потребують заступ-

ництв святого духа, позаяк самий Господь є тепер з ними. Інакшими словами сказати, їх сиротність скінчилася. Ісус сказав: „Я не оставлю вас сиротами, а прийду до вас знову.“ (Йоан 14:18) Тепер Він прийшов і зібрав клясу храму до себе, і вони були помазані Господом. Єгова тепер має до діла з слугою, і Ісус Христос заступається за того слугу цілковито. Написано є: „Хто буде винувати вибраних Божих? Бог же, той, що оправдує.“ (Римлян 8:33) Єгова є Той, що признає і судить свого „слугу“. Коли кляса храму була зібрана, тоді служення святого духа, як заступника, здається скінчилося. Если хтось є членом останка, вибраним і помазаним, то він є в тайнім пробутку Всевишнього. Будучи в Христі і під особлившою опікою Голови храму, Ісус Христос є його єдиним заступником. Так довго як вибраний перебуває в храмі у тайнім пробутку Всевишнього, так довго він є в місці безпеченства. - Псалма 91:1-11.

ОСОБЛИВИЙ НАГЛЯД

²⁵ Написано є, що коли Господь прийшов до свого храму судити суд, то Він прийшов з своїми святими вірними ангелами. (Маттея 25:31) Безсумніву Він уживав сих ангелів щоби зібрати вірних в свій храм. „І пішли Він ангели свої з голосним гуком трубним і позбирають вони вибраних його від чотирох вітрів, од кінців неба до кінців його.“ (Маттея 24:31) Мабуть ті ангели є одягнені в силу і власть дану їм Ісусом Христом, і вони мали спеціальний нагляд над вибраною клясою на землі. Як вже повисше було сказано, коли ученики були зібрані в Єрусалимі, то святий дух, їх помічник, порушив їх, щоб вони вислали посланців до своїх братів. (Діян апос. 15:24-28) Коли Ісус прийшов до свого храму, то здається що Він зачав свою роботу служення і дав приказ своїм святим ангелам розділити признаних від не признаних. Він уживав сих ангелів до розношування вістей і розказування признаним що вони мали робити. (Маттея 13:41) Сила і власть виконувати певну роботу походить від Бога Єгови через Його сина Ісуса Христа; а ангели є для тої цілі, щоби кермувати роботою, а не параклетус або святий дух. Еслиби святий дух провадив роботою, тоді не булоб причини уживати ангелів.

²⁶ Се також здається ясним є, що коли останок був зібраний в тайній пробутку Всевишнього, то ангели Господні мали нагляд над сею роботою і охоронювали справи вірних. „Бо він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх.“ (Псалма 91:11) „Той слуга“ був зібраний для служби. Замість той слуга мав бути порушений до акції святим духом як помічником, то писання здається ясно учить, що Господь розказував ангелам, а вони розпоряджували останком на землі. - Одкриття 8:1-7.

²⁷ Від 1922 року церква виконувала таку роботу, яка перед тим ніколи не була виконана. Заледви чи можна сказати, що ця робота була виконана в такий самий спосіб, в який браття в Антіохії вис-

дали посланців до інших церков; а радше що Ісус Христос, Голова „того слуги“ кермував роботою через своїх ангелів. Се був дух святих, що кермував умом людським в першій церкві; але тепер Ісус Христос повернувся, і с у своїм храмі, і ділає через своїх святих ангелів, с.т. кладе думку в ум і серце останка і приказує виконувати певну роботу. Така робота поступала вперед від 1922 року.

ПОМІЧНИКОМ ДЛЯ КОГО?

²⁸ Дехто може сказати, що святий дух є помічником, утішителем і заступником для всіх тих, що були зачаті святим духом; однак се заключення здається не є поперте словами Ісуса. Він сказав, що Він буде просити Отця о духа святого для тих, що були покликані і котрі відповіли на запитання. Отже можна розумно заключити, що святий дух, або помічник, ділав на користь лише таких одиниць.

²⁹ Ісус сказав своїм ученикам, як конечно для них треба буде принести оwoчі царства, а тоді додав: „Ще багато маю глаголати вам, та ви не можете носити нині. Як же прийде той дух правди, то приведе вас до всякої правди; бо глаголати мені від себе, а все, що чути мене, глаголати, й що настане звістити вам.“ (Йоана 16:12,13) Сі слова заведи чи можна пристосувати до тих, що не відповіли на поклик до царства. Ті що становлять „велику громаду“ є без утішителя і є названі клясою з великого горя. Вони ніколи не відповіли на поклик до царства і ніколи не були взяті в угоду. Отже заведи чи можна припускати, щоби святий дух був заступником їх, а радше що служення святого духа, яко помічника і утішителя, було для користи тих, що відповіли на поклик і були вряди до царства.

³⁰ Коли Господь явився в своїм храмі, Він зачав судити суд від дому Господнього. Се значить, що суд зачався від тих, що були в лінії до царства або в домі Божім задля їх відповіді на поклик. (1 Петра 4:17) Підчас іспиту або суду явився „вірний і розумний слуга“ і також „лукавий слуга“. Сі дві кляси мусіли бути відповіді на поклик до царства, але одна із сих кляс показала властивий стан серця, а друга показала невластивий стан серця. Здається, що протягом того часу сповнилися слідуєчі писання: „Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить і всіх, що роблять беззаконня“. (Маттея 13:41) Сі позбирані мусіли бути колись в лінії царства, інакше сього писання не можна пояснити. Вони виглядали приходу Господнього і сподівалися брати участь в Його царстві, але не віддали себе Господу без самолюбства і маючи самолюбні мотиви і невластивий стан серця, вони є відлучені. Спевністю, що святий дух не заступається за сих; і се також певно що Господь не заступається за них.

³¹ З сумувавши всі гадки, ціль сього артикулу є показати свідуючі точки: Що святий дух був ви-

сланий Богом яко помічник, утішитель і заступник доглядати справ церкви підчас неприсутности Ісуса Христа; що той помічник або заступник був знарядом комунікації між Господом і покликаними, і також знарядом для відкриття і інструкції і розуміння підчас неприсутности Ісуса Христа (Ефесян 1:13; 4:30; 1 Солунян 4:8); що коли Господь прийшов судити суд, то найперше мусіли бути суджені ті, що були вибрані і покликані і тоді були приведені в храм і не потребують більше служення святого духа яко помічника або заступника, тому що самий Ісус Христос є присутний з ними і є їх заступником і помічником; і що коли кляса храму буде викинчена, і відділення скінчить, і коли всі зберуться до Христа, чи то на сім боці заслони чи на тамтім, тоді служення святого духа устане. Если сі заключення є добрі, тоді питання виринає, а іменно: Яку спільність, если є яка, се має з відкриттям „чоловіка гріха і сином погібелі“, предсказаного через натхнених апостолів? Се питання буде розбиратися в слідуєчій артикулі.

Питання до Студії

1. Що означають слова Єгови: „Я святий“, і „Будьте і ви святі“?
2. Як загально люди мильно розуміють вираз „святий дух“?
- 3,4. Поясни що значить вираз „Дух Божий“.
- 5,6. Поясни чому уживається заіменника „він“ відносно святого духа.
- 7,8. Описуючи обставини, покажи чому Ісус запевняв своїх учеників, що вони отримають помічника підчас Його неприсутности.
- 9-13. Поясни в який спосіб ділав святий дух.
- 14-16. Опиши обставини церкви в темних віках аж до другої присутности Господа.
- 17,18. Яка робота була виконана в церкві від початку присутности Господньої аж до Його приходу в храм? Опиши якого рода робота була виконувана від тоді.
- 19,20. Які є теперішні обставини в церкві відносно єдності віри, знання і діяльності?
- 21,22. Ісус сказав своїм ученикам, що Отець вишле їм святого духа бути їх утішителем і заступником; Йоан каже, що маємо заступника перед Отцем Ісуса Христа: Як ми можемо погодити сі слова?
- 23,24. Чому заступництво св. духа мало перестати з приходом Ісуса до Храму?
- 25-27. Поясни службу ангелів відносно Маттея 24:31; і Псальма 91:11.

28,29. Докажи для чиеї користи був висланий святий дух яко заступник.

30. Покажи час і спосіб сповнення Маттея

13:41.

31. З сумуй представлені тут точки.

Чоловік Гріху

„Нехай ніхто вас не зводить ніяким робом; бо коли не прийде відступлення перше, і не відкриється чоловік беззаконня, син погибелі.“ - 2 Солуннян 2:3.

ЄГОВА дав зрозуміти своєму народові, що се є великий гріх бути нелюдяним, бунтуватись або противитися всевишньому. Під керівництвом Господнім апостол предсказав, що колись повстане „чоловік гріху, син погибелі“, котрий буде подібний лукавому Сатані. Слова його показують, що той „чоловік гріху“, уподоблений до Сатани, вивиспить себе і буде противитися Богу. Апостол далі показує, що „чоловік гріху“ і „син погибелі“ є одна і та сама особа.

ПІЗНАННЯ

² Щоби зрозуміти апостолові слова, то треба перше ясно пізнати „чоловіка гріха“. Для тої причини в попереднім артикулі сьої Башти було пояснено, що значить „Святий Дух“, щоби можна пізнати „чоловіка гріха“.

³ Через довгий час писання відносно „чоловіка гріха“ були пристусовувані до папської церковної системи. Дослідники Біблії, не маючи лучшого пояснення, прийняли се пояснення що тим „чоловіком гріху“ була папська система, і що поганський Рим був тою силою, котра стримувала цілковитий розвій папства, і що коли поганський Рим був поневолений папським Римом, тоді та папська система або гієрархія (духовний уряд) стався тим „чоловіком гріху“. В доказ сього пояснення було сказано, що папство було зорганізоване в гієрархію около 300 років по Христі і розвинулось до вершка своєї сили около 800 років по Христі; що воно зачало впадати в 1400 році і страстило свою силу в 1870; і що з початком Господньої присутности в 1874 році Диявол ужив папську систему яко головний знаряд в противленню Божому царству, і що папська система буде цілковито знищена з початком царювання Христового. - Вкл. Св. Письма, Том 2 стр. 267-361.

⁴ Нема найменшого сумніву, що папська система є і була через довгий час диявольським знарядом для зведення і ошукання людей. Вона ще й тепер є найсильнішою релігією, що становить часть диявольської організації. Се також певно, що вона яко часть диявольської організації буде цілковито знищена. Однак сі факти ще не

указують на папство яко чоловіка гріху і сина погибелі. Понизше подаємо кілька причин чому папська система не могла бути „чоловіком гріху і сином погибелі“.

⁵ (1) Апостол научав своїх братів про другий прихід Господа Ісуса Христа, і „нашого зібрання до нього.“ В іншій місці він ясно сказав, що він, Павло, мусів чекати на свою нагороду аж до приходу Господнього, коли він і інші такої самої віри воскреснуть і отримають вічне життя. Воскресення святих і зібрання їх Господа Ісуса не могло настати скорше аж поки Господь не прийшов до своєї святині. В іншій місці сього журналу були дані докази з писання, що воскресення Павла і інших вірних не могло взяти місце перед 1918 роком, і що той час вже далеко відтягнений від папської сили, щоби сі слова відповідали описові чоловіку гріха.

⁶ (2) Апостол виразно відносився до дня Христового, котрий, після писання, є той самий день що день Єгови. Се сталося в 1914 році, що Єгова посадив свого Сина на престолі і вислав його яко свого представителя царювати і викинути Сатану, ворога. Отже той рік зазначає „день Єгови“. (Псалма 2:6; 110:1,2) Вираз „день Христов“, очевидно відносився до часу, коли всі члени Христові відлучаться від других і коли признані будуть приведені в храм і помазані. Позаяк воскресення святих взяло місце в 1918 році, як се ми віримо, і від тоді зачався суд святих, то виходить, що „день Христов“ не міг зачатися аж від 1918 року, і скінчиться тоді, коли всі члени тіла будуть вибрані і цілковито відділені від інших зачатих з духа і будуть приведені в храм. (1 Коринтян 1:8; 5:5; 2 Кор. 1:14; Филипан 1:6,10; 2:16) Хотяй вже упило дванайцять років від коли Господь прийшов до свого храму, то й по сей день посвячені відступають і полишають Господа й Його роботу. Окрім сих, є ще много інших, що співтоваришать з помазанниками і котрі мусять бути відділені, щоби правдиві і вірні члени обявилися і щоб їх можна було бачити. Если се правда, то „день Христа“ ще цілковито не скінчився, і „чоловік

гріху" не є ще ясно об'явлений; для того папська система не пасує цьому описові.

⁷ (3) Перед настанням „дня Христового“, апостол каже, настане відступлення і тоді „чоловік гріху, син погибелі“ відкриється. Перед тим часом буде якась сила, котра має перешкаджати у відкриттю „чоловіка гріха“, хочай тайна беззаконня буде орудувати через довгий час. Ся стримуюча сила діяла так, що „чоловік гріху“ мусить настати аж в Христовім дні і аж по відступленню. Позаяк стримуюча сила перешкаджала відкриттю „чоловіка гріха“ аж поки вона буде забрана, то заведи можна сказати, що ся сила належала до Сатани. Безсумніву поганський Рим був знарядом в руках Сатани, але Сатана не стримував би нікого, щоби могло перешкодити Господній царській клясї; отже се не є розумно припускати, щоби Сатана уживав поганський Рим яко силу, щоби перешкодити діланню папській системі проти Божих помазанників. Позаяк „чоловік гріху“ противиться Богу і Його роботі, отже сила яка стримувала його, мусіла бути божественна сила.

⁸ (4) Ті, що є ошукані „чоловіком гріху“, мали колись правду, як про се говорить апостол, і є даліше ошукані, тому що вони не прийняли любови яка походить від правди. Апостолові слова показують, що „чоловік гріху“ знав колись правду, інакше не могло бути відступлення. Се зовсім не булоб розумно припускати, що папство коли будь мало правду, або що хто дістав правду і жие в „Христовім дні“, може бути зведений папством.

⁹ (5) „Чоловік гріху“ противиться Богу, і чинячи се, ошукує інших і бреше, і се діло він доконає в „Христовім дні“; підчас коли папство практикувало ошукство і зводило через многі століття в минушости. Ся пересторога є дана святим Його, котрі жиють в день приходу Господа Ісуса Христа і зібрання церкви до Нього; а про папство всі знають добре, що воно є частию диявольської організації і що не треба перестерігати святих проти папства. Нема бо найменшої можливости, щоби папство могло звести когобудь, хто має теперішню правду.

¹⁰ Поступаючи вперед в розбиранню сих текстів, ще інші докази будуть виринати і доказувати, що папська система не є чоловіком гріху ані сином погібелі. Ані не можна сказати, що ціла сатанська організація є „чоловіком гріху і сином погібелі“. В кількох своїх листах до церков Павло робив натиск на важність, щоби святі, котрі будуть жити при кінці світа, мали вирозуміння правди, а головню відносно другого приходу Господа. Очевидно, що ціль перестороги, яка була дана церкві відносно „чоловіка гріху“, була, щоби

оружити вірних проти невластивого уживання правди. Більше світло було дане для Божого народу від коли Господь прийшов до своєї святині, і для того можна сподіватися, що зробили угоду з Господом. Ми повинні сподіватися сповнення сих слів у сім часі.

„ЛУКАВИЙ СЛУГА“

¹¹ Нема причини думати що „чоловік гріху“ є одна одиниця. Пророк описує в Псалмї про Божого ідеального чоловіка. (Псалма 1:8,16,111,113) Знову пророк Ісаїя відноситься до Божого ідеального чоловіка яко до „вибраного слуги“. (Ісаї 42:1-6,19,20) Христос є один, і писання говорить про нього як совершенного чоловіка. (Ефесян 4:13) Писання також показує, що при кінці світа появиться „лукавий слуга“, котрий буде як раз протиставлення вибраному слугі Єгови, і котрий буде противитися слугі Єгови. Писання здається вповні попирають заключення, що „чоловік гріху“ і син погібелі є та сама кляса що й „лукавий слуга“. Тепер уважно розгляньмо докази зі святого писання відносно сього (питання) і маймо на пам'яті наказ святого духа.

ДОКАЗИ

¹² Юда Іскаріотський був якийсь час слугою Господа Ісуса. Бог дав Юду Ісусу з іншим учениками. Він навчився багато правди про царство Боже. Ісус сказав до своїх учеників, включаючи і Юду: „Хто хоче між вами бути перший, нехай вам буде рабом.“ (Маттея 20:27) Знов іншим разом Він сказав до своїх учеників: „Слуга не є більший від пана.“ (Йоана 13:16) Ісус говорив відносно вірного і доброго слуги. Між дванадцятьма слугами Ісуса Христа, Юда стався злим слугою. Він загубив усі привилеї до царства про котрі учив Ісус і до котрих без сумніву він був покликаний. Ісус заявив, що Юда був загублений, і назвав його сином погібелі. - Йоана 17:12.

¹³ В той самий час Ісус відносився до пророцтва в Псалмї 109, котре то пророцтво сповнилось в меншій мірі на Юді. Позаяк многі пророцтва сповняються в меншій мірі і представляють більше сповнення в пізнійшій часі, то здається, що сповнення пророцтва через Юду Іскаріотського було лише в меншій мірі, а цілковите сповнення того пророцтва прийде в „день Христа“. Коли вірні ученики зійшлись щоби доповнити місце Юди, вони навели слідуючі слова з Псалми 109: „Догляд її нехай прийме инший“. (Діян. 1:20) Сі докази з писання здається указують на „лукавого слугу“ клясу при кінці світа появленого в „Христовім дні“.

¹⁴ Павлові слова ясно показують, що „чоловік гріху і син погибелі“ мусів мати знання правди і що він буде уживати ознак і брехні щоби ошукати інших маючи правду, котрі не є вибрані. Ісус перестеріг своїх учеників проти фальшивих пророків, і ся пересторога відноситься головню до тих, що живуть при кінці світа. „Устануть бо лжехристи й лжепророки, й давати муть ознаки великі й дива, щоб, коли можна звести й вибраних.“ - Маттея 24:24.

¹⁵ „Антихрист“ значить все, що противиться або є проти Христа. Їх було много протягом Християнської доби. (1 Йоана 2:18) Однак той самий апостол ясно указує, що і при кінці світа будуть такі, що будуть становити антихриста. Фальшивий Христос є той, що фальшиво признає себе за помазанника Божого. Фальшивий христос є також антихристом, тому що він противиться правдивому Христу. Після слів Ісуса, фальшиві християни будуть появлятися по сім, як Господь прийде до свого храму. Ісус сказав також, що в часі його приходу до храму появляться і ті, що будуть виглядати його і будуть називати себе в правді, але опісля скажуть, що забарився мій пан прийти. Сю клясу Ісус назвав „лукавий слуга“. Ісус сказав, що судьба сього лукавого слуги буде, що він буде відтятий геть і доля його буде положена з лицемірами. - Маттея 24:49-51.

¹⁶ Повисші точки, разом з словами апостола в 2 Солунян 2:1-15, ясно показують, що „чоловік гріху“ отримає перше правду відносно другого приходу Господа і про його царство, і буде виглядати другого приходу Господа і установлення царства; і що він буде розчарований і заведеться і скаже: „Забарився мій пан прийти“, і пізніше, каже апостол, той „чоловік гріху“ вивиснить себе понад усякого званого Бога і указувати ме на себе і казати, що він бог, і буде показувати на себе яко на Божого особливого представителя, однак в той самий час буде енергично противитися роботі Божій.

ФАКТИ

¹⁷ Щоби злучити його з писаннями і зробити натиск на важність сього питання, то ми повторяємо добре знані факти читачам *Вартової Башти*, а іменно: Що від 1875 року правда зачалась голосити відносно другого приходу Господа Ісуса Христа; що відповідаючи на вість правди, многи одиниці вийшли з церков як і з поза церков і відповіли на вість правди і прилучилися до студювання Божого Слова; що сі признавали себе за посвячених Господу і що вони є в угоді через жертву; що вони часто збирались і говорили про

другий прихід Господа і його царства; що вони сильно вірували, що Ісус Христос прийде й установить своє царство в 1914 році; що всі, що будуть тоді вірні, будуть забрані до царства; що 1914 рік прийшов і многи були розчаровані, що царство в тім часі не було установлене; що від того часу вони зачали відпадати від правди і від її служення; що відступлення головню зачалось в 1917 році; що вони колись попирали *Вартову Башту* і товаришили з прихильниками Товариства; що від 1917 року вони і інші, що прилучилися до них, зачали противитися і далше противляться роботі відносно царства; і що вони тепер противляться роботі яку виконує Товариство і не хочать нічого спільного мати з проповідуванням євангелії царства і з голошенням о гніві Божім проти сатанської організації. Проти сих наведених фактів заведи чи може знайти якийсь закид.

¹⁸ Ісус прийшов до свого храму в товаристві своїх ангелів. (Маттея 25:31) Тоді Господь зачав збирати членів храму. Се закінчення можна поперти його словами: „І піпше він ангели свої з голосним гуком трубним, і позбирають вони вибраних його від чотирьох вітрів, од кінця неба до кінця його.“ (Маттея 24:31) Сих признаних Він привів під ризи справедливости. (Іса, 61:10) Здається що апостол відносився до того часу, коли він каже: „Раде приходу Господа нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до нього.“ Нема найменшого сумніву, що робота відділення з іменами послідователів Христа і зібрання признаних до нього, зачалось з початком Господнього приходу до його храму; і здається, що ся робота поступає вперед і ще не є скінчена.

¹⁹ Всі народжені з духа святого отримали поклик до царства, тому що всі є покликані в одній надії. (Ефесян 4:4) Се є ясно, що лише ті, що відповіли на поклик і були вірні до часу Господнього приходу в храм, є вибрані. Слова Господні показують, що многи були покликані і відповіли на поклик, але не всі були вірні і тому не всі були вибрані. Всі ж, що відповіли на поклик є в лінії царства і будуть в царстві, если будуть вірні. Відносно сього слова апостола є важні „Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконня.“ (Маттея 13:41) Очевидно, що ті, що були зібрані прямували до царства. Вони знали о тім царстві і сподівалися другого приходу Господа і що він забере їх до себе, однак Ісус каже, що вони були відкинені задля тої причини, що вони блазнили і робили беззаконня. „Беззаконня“ значить не поступати після закону; отже Ісусові слова мусіли означувати, що вони сподівалися царства

але не поступали після Божого назначеного права. Се лише можна відноситися до тих, що кажуть, що вони працюють в ім'я Боже і Христа, однак противляться законі Божому. Апостол Павло каже, що „чоловік гріха“ є чинителем беззаконня, і що він називає себе Божим особливим представителем. Опис о „лукавім слугі“ кляси, котра є зібрана і котрій є відобрана нагода царства, і опис о „чоловіку гріха“, є той самий і показує, що то одна і та сама кляса. Здається, що Бог описав ту саму клясу словами пророка в Псалмі 50:16-21.

СТРИМУЮЧА СИЛА

²⁰ Яка сила стримує „чоловіка гріху“, щоб він не відкрився аж до назначеного часу? Павло сказав своїм братам що та сила є, однак він не виразив її словами в своїм листі до Солунян. Він мусів був навчитися про се від Господа, коли він був піднесений до третього неба і бачив річи про які не вільно було розказувати нікому. (2 Коринтян 12:4) Він каже, що беззаконство вже тоді ширилось за його часу але що воно було стримане і буде стримане аж поки стримуюча сила буде відобрана, і тоді чоловік гріху буде відкритий. Та стримуюча сила є Божа сила, що є дух святий котрий є помічником і потішителем покликаних до царства.

²¹ В попереднім артикулі сьої Башти є подані писання показуючи, що коли Ісус мав відходити Він сказав своїм ученикам, що Він буде молити свого Отця і Його Отець висле їм утішителя і що той утішитель допровадить їх до всякої правди і що тим утішителем буде святий дух. Робота святого духа була для користі тих, що відповіли на поклик і були в лінії царства. Отже тут можна розумно заключити, що коли робота духа святого скінчиться, тоді він буде забраний, так як і дари духа святого були забрані. - 1 Коринтян 13:8.

²² „Вірні і мудрі“ будучи вибрані і признані, є покриті ризами справедливости і є забрані до Всевишнього. Сі, будучи членами „вбраного слуги“, котрих Ісус є Головою, тепер Ісус Христос є помічником і заступником для них. Сі, що були колись в лінії царства але відступили, не мають потішителя ані заступника і тому є полишені на отвертий атак Сатани ворога. Сатана воює і йде проти останка щоб знищити його, тому що останок ділає в гармонії з Божим законом. Інші ж, належать до „злого слуги“ ділають беззаконно і тому є названі чинителями беззаконня і сталися знярядом ворога Сатани. Ся стримуюча сила, дух святий, є відобраний від „лукавого слуги“, кляси і здається Сатана зорганізує їх проти роботи Божої і Його помазанника.

²³ Зухвальню „лукавий слуга“ або чоловік грі-

ху“ вивиснує себе яко помазанник Божий, і називає себе малим стадом, і каже, що він є Божим представителем і є клясою храму, отже сидить або засів у храмі. Уживаючи ошукства і брехні він ошукує многих. Однак ті, що належать до „вбраного слуги“ не можуть бути зведені і не будуть зведені. Пересторога є дана їм, щоб вони оружились проти надходячого нападу. Застановімся тепер над словами апостола після текстів попорядку, як вони є подані в 2 Солунян 2.

²⁴ Верш перший указує на час коли Господь прийде до храму і зачне збирати до себе членів тіла свого, котрий то час зачався в 1918 році, і далше продовжається. Верші другий і третій перестерігають вірних послідователів Христа, щоб вони не були зведені марним робом, бо відкриття „чоловіка гріха“ мусить попередити через відступлення; котрих то відступлення зачалося від 1917 року, і далше йде вперед.

²⁵ Верш четвертий відкриває, що то відступлення зорганізує Сатана, щоби спротивитися Богу і Його помазаннику. Тепер є много противних собі груп або тіл, котрі є поділені між собою, лише не є поділені в одній річи. Колись вони були в правді, але тепер вони противляться Товариству і його роботі в голошенню царства Божого. Після слів Павла, то вони будуть збільшатися числом і рости силою. Вони будуть казати, що Товариство і ті, що з ним, всі міляться; вони будуть називати себе Божими вибраними і помазаниками і для того сповнять місце фальшивого Христа, про що предсказав Ісус, і „сядуть неначе Бог у храмі Божому, показуючи, що вони є бог“.

²⁶ Верші пятий і семий показують, що вже в Павловім часі були одиниці, що прийняли поклик до царства і виглядали часу коли вони достануть силу в царстві, однак вони не поступали після закону, отже були названі чинителями беззаконня. Тому що святий дух ділав тоді в користь всіх тих, що відповіли на поклик, для того та свята сила стримувала ворога Сатану від зорганізовання противників і від народження „чоловіка гріха“. Колиж Господь прийшов до свого храму, тоді та сила була забрана і тоді ворог скоро зорганізував противників проти Бога і Його помазанника і тепер є відкритий „чоловік гріху і син погібелі“.

²⁷ Верші десятий і одинадцятий відкривають, що „чоловік гріху“, с.т. зорганізовані противники Божі, уживають підступу, брехні і всякої неправди так як Сатана. Знаючи методу Сатани, можемо сподіватися багато гіпокрицтва в такім русі. Апостол далше каже, що „чоловік гріху“ ошукає інших, тому що вони не прийняли любови правди щоб їм спастися і бути в царстві. Ін-

шими словами сказати, вони мусять прийняти любов правди щоб бути в царстві. Се не значить любов до правди, але любов правди.

²⁸ Многі прийняли правду, однак прийняли її з самолюбної точки; але ті, що будуть спасені, вони прийняли любов правди; себто, вони з несамолюбства віддали себе правді, щоби ім'я і слово Боже прославити. Многі виглядали царства, щоб отримати честь, силу і владу, і вельми були горді з того, що вони отримують те все. Се була порушуюча їх сила, що спонукувала їх до прийняття і визнання правди. Вони прибирали міну більшої святості чим їх браття і гордо і строго критикували своїх братів. Правда Божого царства не випрудувала в них несамолюбного посвячення Богу, що є любов правди. Для тої причини вони є отворені для ошукства Сатани і зведені; і всі, що виглядають царства з такою мотиваю або самолюбним бажанням, будуть зведені „чоловіком гріха“. Є сказано, що Бог після їм „орудування підступу, щоб вони вірували брехні.“ Се значить, що вони зроблять скору енергічну роботу в протиповненню Богу і Його роботі. І будучи нестримувані, вони будуть приписувати собі много дивацьких принадлежностей і практикувати муть ошукство. Всі ті, що занедбали працювати законно або відмовлялись працювати або працювали неправдо, такі будуть зведені.

²⁹ Се означає, що лише ті будуть взяті в царство, котрі несамолюбно віддали себе Богу і Його справедливій справі, щоб вони побачили царство справедливості установлене і Боже ім'я і слово цілковито оправдане. Така є совершенна любов, і ті, що мають звершену любов будуть мати відвагу в день суду голосити правду. (1 Йоана 4:17,18) Лише такі отримали любов правди. Всі інші, що отримали правду і виглядають царства задля якоїсь іншої причини є отворені на спокусу сатанського знаряду, „чоловіка гріха“.

³⁰ Нехай помазанники Господні чують, то вони не будуть зведені. Ми знаємо з писання, що Сатана робить свій останній і розпучливий атак, тому що він знає, що його час є короткий. Він буде старатися поставити всі свої сили під своєю кермою, щоби знищити останка, тому що останок має свідоцтво Ісуса Христа і дає його людям в послушенстві до Божих приказів. Нема бо такого відповідного знаряду, котрий би Сатана міг ужити так ефективно щоб йому dokonати його злий замір, як та кляса людей, котра мала колись правду але котра стратила святого духа і стала проти Бога і Його роботи. Вони є краще озброєні зробити атак чим інші. Вони є кращим знарядом Сатани чим інші.

³¹ „Чоловік гріху“ колись мав правду і ще має вирозуміння її. Коли Господь відобрав свою стримуючу силу і охорону від них, тоді Диявол поставив перед них свій обман і зібрав їх разом, і вони будуть тим знарядом в руках його. Вони не злучаються разом задля науки або задля провадження їх справ. Вони злучаються супроти Господньої роботи і Його народу, котрий виконує Його роботу на землі. Вони вже тепер атакують ту роботу і кажуть, що Товариство і його робота й ті, що є заняті в ній, є неправдиві і повинні бути знищені. Без сумніву, така опозиція буде рости чим раз сильніша і многі, що не є озброєні, тому що не прийняли любови правди, будуть ошукані „чоловіком гріха“ і будуть зведені. Сей підступ буде так сильний, що повалить многих з їх ніг і вони повірять брехні замість правди.

³² Найбільша зі всіх правд є наука о Божім царстві. Від почину Бог замірив установити царство котрого головою має бути Його любий Син котрий цілковито оправдає Боже ім'я і слово. Він зробить лише тих членами свого царства, котрі прийняли любов правди і несамолюбно віддалися інтересам царства. Можна сподіватися, що ся велика брехня буде як раз протиставлення царства і Бога. Се є великий гріх; бо ся брехня і гріх є проти царства. Сатана був проти царства від коли він перший раз дізнався про нього, і для того він шукав знищити Ісуса, котрого вислав Бог dokonати своїх замірів. „Чоловік гріху“ є описаний яко противник Божий, що значить, противник Божого царства і противник роботі Божих помазанників в справах царства.

³³ Сатана все практикував ошукство і лож щоб виконати свою злу роботу; і можна сподіватися, що він виведе якусь лож, що буде подібна до царства, бо се буде найлучший спосіб ошукати. Чоловік гріха є ужитий для тої власної цілі, і, чинячи се, він вивиснить себе і поставить себе як помазанник Божий. Є лише одна кляса на світі, що відповідає сьому описові котру Сатана може ужити для своєї цілі, і ся кляса складається з тих, що отримали знання правди відносно другого приходу Христа і його царства однак не прийняли любови правди. Задля їх самолюбства вони піддалися Сатані і тепер вони є порушені силою підступу і блудом спричиняють многих вірувати, що той фальш є царство. Лише ті повірять брехні хто не любується в справедливості.

³⁴ Юда Іскаріотський знав правду і був в дорозі до царства, тому що Ісус сказав йому про се. Але Юда виглядав царства з самолюбної цілі, щоб йому отримати певні особливі користі з нього. Він не прийняв любови правди щоб ім'я Бо-

же було оправдане і тому він добровільно впав у полонку Сатани і зрадив Господа. Юда представив злого і лукавого слугу клясу. Юда є названий сином погибелі, що значить знищення. Чинителі беззаконня є ті, що мають знання правди і були в лінії до царства, але задля їх самолюбства вони є викинуті в часі коли Господь прийшов до свого храму. Вони не стратили свого вирозуміння правди, але вживають то знання мильно і для самолюбства. Відносно їх кінця або судьби Ісус сказав: „Повкидають їх в огняні піч: там буде плач і скреготання зубів“. - Маттея 13:42.

³⁵ „Той лукавий слуга“ складається з тої самої кляси. Ся кляса відповіла на поклик і виглядала другого приходу Господа, але маючи самолюбну ціль, вона була порушена до самолюбного діланя. Ісус сказав, що судьба сьої кляси є положена з лицемірами, що значить знищення. (Маттея 24:51) „Чоловік гріху“ прямував колись до царства, але хотів дістатись до нього лише задля самолюбної цілі і тепер він носить спеціальне ім'я „син погібелі“.

³⁶ Що тут сказано, то не в тій цілі, щоби осудити певні одиниці, але на те, щоби звернути увагу що тепер виглядає правдою на котру прийшов час зрозуміти любячим Господа. Написано: „Тим же ні про що перше не судить, доки прийде Господь, котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки сердець; а тоді похвала буде кожному від Бога.“ (1 Коринтян 4:5) Однак тут можна сказати, і що буде в гармонії з текстом, що Господь прийшов і тепер висвічує заховані річи в темряві і обявляє думки сердець, і се Він робить для добра вірного останка тепер на землі. Коли останок забереться за заслон, тоді не треба буде виявляти заховані річи на світлю. Отже, звернення уваги на сі річи не є судженням перед часом.

БУДЬТЕ ОДВАЖНІ

³⁷ Що Бог тепер має останка на землі, то про се нема найменшого сумніву в умах тих, що люблять Господа. Сей факт, що вони є названі останком показує, що є ще інші що мають знання правди і котрі колись прямували до царства але тепер не є членами останка, тому що вони є відкинені на бік. Останок є Товариство, що значить, що воно пильно дає свідоцтво о правді відносно царства в послушенстві до Божих приказів. Сі прийняли любов правди і радісно віддають сьасе все в послушенстві до Божих приказів, щоб прославити Його ім'я. Проти їх роботи сильно виступають ті, що колись ходили з ними і були в лінії до царства, але пізніше вийшли з між них. Відносно них є написано: „З між вас вийшли,

тільки не були з між вас; бо коли б були з між нас, то остали б з нами; тільки ж відступили вони, щоб явилось, що не всі наші. І ви помазанні маєте від Святого, і знаєте все.“ (1 Йоана 2:19,20) Отже ясным є, що всі описані тут, котрі вийшли, не отримали помазання. Если се правда, що вони не мають більше святого духа яко їх помічника, для того можемо сподіватися, що Сатана скоро zorganizує їх проти правди Божої і Його останка. Можемо сподіватися, що всякого рода брехні будуть ширені проти Товариства і його роботи, і всякий спосіб буде вжитий проти його роботи.

³⁸ Сей факт, що Господь дав пересторогу своєму народові, показує, що перед нами є ще досвідчаюча проба. Але нехай усі вірні будуть одважні. Ворог і вся його сила не встоїть. Противники погинуть так як Господь предсказав.

³⁹ Противники Товариства роблять натиск на тих братів, що роблять роботу свідоцтва, щоб вони покинули сю роботу яку вони виконують. Нехай ніхто з посвячених не знеохочується таким змаганням. Хто прийняв любов правди і тримає ту правду, той не може бути ошуканий. Бог приведе свого вибраного слугу до цілковитої перемоги.

⁴⁰ Всі розпорядження Божі для тих, що люблять Його є чудові в наших очах. Много століть тому назад Павло бачив прихід „чоловіка гріха“ і написав пересторогу для тих, що будуть на землі в день Христа, в котрім то дні ми вже живемо. Для заохочення вірних Павло писав: „Нам же треба дякувати Богові завсіди за вас, братте полублене від Господа, що вибрав вас Бог від початку на спасення освяченням духа й у вірі правди, до чого покликав вас благовістем нашим, щоб здобути ся слави Господа нашого Ісуса Христа. Тим же, братте, стійте і держіть перекази, який навчилися чи словом, чи посланням нашим. Сам же Господь наш Ісус Христос, і Бог і Отець наш, що полюбив нас і дає нам утіху вічну і добру надію в благодаті, нехай утішить серця ваші, і утвердить вас у всякому слові і ділі доброму.“ - 2 Солунян 2:13-17.

⁴¹ Бог тепер дав своєму народові вирозуміння Одкриття, котре віддав Ісусу Христу показати його слугам. Видання сих двох книжок *Світла*, в котрих міститься пояснення Одкриття, вельми розгніває Диявола і тих, що не мають духа Христового. Отже можемо сподіватися, що опозиція проти царства буде зростати чим раз сильніша і скоро. Але се буде тримати коротко, тому що день визволу вже близько. Останок тепер віддає честь імені Єгови через вірне служення Йому „Великий є Сзятий між нами“. Він достарчить усякої помочи і потіхи. Тому будьте одважні і веселі і дальш!

співайте нову пісню Єгови нехай про Його славу почують усі краї землі!

Питання до Студії

1. Що становить „великий гріх“? Яке споріднене має „чоловік гріху“ з „сином погібелі“?
- 2-4. Кого уважали передше за чоловіка гріху? Яку позицію займає папська система?
- 5-9. Докажи, що папська система не є „чоловіком гріха“ і „сином погібелі“.
10. Чому Павло перестерігає церкву відносно чоловіка гріха, і чому він робить натиск на важність зрозуміння правди при кінці світа?
11. Що писання говорить про успособлення цих двох слуг, котрі появляться при кінці світа?
- 12-14. Поясни як Юда представляв сю клясу в сім часі.
- 15,16. Пристосуй сю клясу до кляси згаданої в Маттея 24:24,49-51.
- 17,18. Покажи розвій і появлення ся „того слуги“, згаданого в Маттея 24:46-50.
19. Покажи, що Ісусів опис про „лукавого слугу“ є той самий, який подає Павло про „чоло-

віка гріха“.

20,21. Яка сила стримувала „чоловіка гріха“?

22. Опиши появлення „чоловіка гріха“ по приході Господа до храму.

23,24. На що робить натиск Павло у 1 і 3 вершику?

25. Покажи сповнення 4 вершика.

27-29. Покажи різницю між „любовю до правди“ а любов, що походить від правди. Чому ся різниця є важна?

30,31. Чому Сатана старається ужити за свій знаряд тих, що колись розуміли правду?

32-35. Покажи небезпеченство тих, що колись були в ряді до царства. Що спричинило їх відступлення від правди?

36. Чому Господь висвічує заховані річі в теперішнім часі?

37. Що значить вираз „останок“?

38,39. Для якої цілі Господь тепер дає вирозуміння і пересторогу відносно „чоловіка гріха“?

40. Опиши як Господь дав своєму народові потіху, надію і установив їх в надії і роботі.

Тексти на Освічення

СЕРЕДА, 7 СІЧНЯ 1931

„Заступить Господь вихід і вхід твої від нині по віки.“ - Псалма 121:8.

ДЕХТО має таке дивне поняття, що коли він посвятився, то він повинен старатися як найскорше умерти, і для того навіть заперечує собі потрібну поживу і одіж. Се є дух дуже нерозумної думки. Марнувати свою енергію і робити щось, щоби стримувало дальший поступ інтересів Господнього царства, є дуже нерозумно. Колись Господний нарід думав, що Єгова старався о охорону, щоб дати спромогу виробити совершенний характер. Та в сім ми пізнали наш блуд. Господь, як здається, старається о цілковиту охорону для останка щоб дати нагоду йому доказати своє довіря і непохитність до Бога. Се Єгова обіцяв зробити.

СЕРЕДА, 14 СІЧНЯ, 1931

„Не лякайся! бо тих, що з нами, більше, аніж тих, що з ними й вбачив він, як гора навкруги Елисея була заповнена кінцями й поломями колисницями.“ - 2 Царів 6:16,17.

ПОВИСШІ слова показують, що там були великі сили, котрі були під кермом Єгови для охорони Його слуги. Елисей знав, що після Божого

розпорядження, там були ангельські сили, котрі мали більшу силу чим ворог. Треба пам'ятати, що пророк Елисей був ужитий яко прообраз річей відносячих ся до Божого помазаного народу на землі. Отже сі, що тепер є заняті в роботі Елисея нехай памятають сю обітницю цілковитої охорони, що то Бог Єгова дасть таку охорону, хотий вона є невидима для людських очей, і що ся охорона є для його помазаників.

СЕРЕДА, 21 СІЧНЯ, 1931

„А мав він мур великий, мав дванайцять воріт, а на воротах дванайцять ангелів.“ - Одкряття 21:12.

„НОВИЙ Єрусалим“ „має мур великий і високий“. Коли сатана був скинутий з неба, тоді на землі були святі котрим він міг ушкодити. Отже ті мур символічно представляють, що як довго вони (святі) перебувають вірно в Божій організації, так довго вони є безпечні. Мури роблять місто непобідимим. В такому місті спочиває вічноотриваючий мир. Ті, що в нім мешкають, живуть в мирі і в безпеченстві. „І сам я, говорить Господь, буду йому поломянним муром, і прослаблю себе посеред його.“ (Захарія 2:5) „Він спасення дав нам замість мурів і валів.“ (Ісаї 26:1) Сі мур і ворота означують спасення для Божих людей, і що вони є віддані для Його слави.

СЕРЕДА, 28 СІЧНЯ, 1931

„Виноградник. Я Господь бережу його, що хвилини напавою його, в ночі і в день стережу його, щоб хтис не вломився в него.“ - Ісайї 27:2,3.

* ЗІБРАННЯ останка до Христа в сих останніх часах і зорганізованія їх Єговою яко виноградника, здається є цілковите сповнення молитви пророка: „Боже сил небесних, обернися ж! Глянь з неба і подивися, і завіттай у виноградник... Господи, Боже сил небесних, верни назад! Засияй

лицем твоїм, і спасемся!“ (Псалма 80:14,19) Бог вислухав молитву своїх вірних людей і зібрав разом їх у храм. Сі зібрані разом тепер є названі „виноградник“. Вони мають певні запевнення від Єгови, що безріжниць як зазлбний напад буде зроблений ворогом проти тих, що будуть у винограднику, то Він постарасться о потрібну охорону для них. Се є доказ, що „виноградник“ є частию Божої організації на землі, котра вірно служить йому.

Питання і Відповіді

(Дані через Суддю Рутерфорда)

Питання: Если се правда, що коли хто умре то він є мертвий аж до воскресення на суд, то чому Ісус обіцяв розбійникові на хресті, що він буде з Ним того дня в раю?

Відповідь: Коли блуд добре вкоріниться в умі людськїм, тоді дуже тяжко викоринити його. Сатана через своїх агентів запустив блудну науку в ум людський, а іменно, що при смерті буває лише переміна обставин і що добрі люди зараз по смерті йдуть до неба, а лихі до пекла на муки. Се писання відносно розбійника було вельми мильно ужите Сатаною для попертя своєї брехні. Та тепер пригляньтесь фактам з неопередженим умом. Ісус умер на хресті і був похованим і на третій день воскрес із мертвих. По своїм воскресенню із мертвих, Він сказав до свох учеників: „Я ще не зійшов на небо.“ Отже певно, що розбійник не пішов до неба перед тим нім Ісус пішов. Той дуже помиляється, хто каже, що розбійник або Ісус пішов до неба того самого дня. Фактом є, що розбійник не пішов тоді до неба і ніколи не буде в небі.

Ісус був розпятий між двома розбійниками. Один з них проклинав Його. Другий же вірував, що Ісус був Христос і сказав до Нього: „Спогадай мене Господи коли прийдеш в царство твоє“; і на сю відповідь Ісус відповів: „Я нині тобі кажу, що ти будеш зо мною в раю.“ Він не сказав йому, що ти підеш зо мною до раю сьогодні, але сказав: „Я сьогодні тобі кажу, що коли я установлю царство, то ти будеш у нїм.“ „Рай“ значить привернена земля до совершенности котра буде домом для всіх тих, що будуть послужні Христі, включаючи і розбійника. У воскресенню той розбійник буде привернений назад на землі і йому буде дана повна нагода пізнати правду, і если Він буде послужний Господу і буде чинити справедливість, то він буде привернений до совершенства і буде

вічно перебувати в раю, с.т. на привернений землі.

Питання: Мій син поповнив самовбійство: Чи я буду ще бачити його коли?

Відповідь: Звичайно буває, що родичі дуже є затривожені коли син відбере собі життя. Отже правдива відповідь на се питання повинна принести потїху таким. Неможна уявити собі, щоби при добрім розумі чоловік міг убити себе. Він мусить зійти з ума хоть би на хвилю. Безумний чоловік не відповідає за свої діла, і тому він не може бути відвічальний перед Господом. Ісус сказав в Йоана 5:28,29: „Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, і повиходять: котрі добро робили, в воскресення суду.“ В Дїянїях 24:15 є також написано: „Має бути воскресення мертвих праведних і неправедних“. Напідставі сього писання можна сміло сказати, що ваш син встане з мертвих, буде дана йому нагода зрозуміти правду, і тоді, если він буде послужний правді і чинити ме справедливість, отримає благословенства життя і вічне життя на землі. Мужайтесь, вповайте на Господа і терпеливо ждїть на сповнення Його обітницї. Він бо все дотримує на слово.

Питання: Один священник пояснив мені, що мос посвячення чинити волю Божу значить, що я мушу регулярно ходити до католицької або протистанської церкви і платити точно датки. Чи се, що значить посвячення?

Відповідь: Той священник, без ріжниць чи він був свідомий чи ні, він не сказав вам правди. Посвятитися значить зробити угоду чинити волю Божу. Нема в Біблії сказано, щоби посвячений чоловік мав ходити до католицької або протистанської церкви і точно платити свої принале-

жости. Воля Бога відносно тих, що посвятилися чинити Його волю є, ще вони мають студіювати Його Слово, навчитися правди, і тоді розказувати іншим, щоб й вони могли стати по стороні Бога і приготуватись до Його царства. Апостол Павло ніколи не збирав жадних датків, а на своє отримання він заробляв своїми руками. Він виробляв шатра. Жадний з апостолів ані ніхто з учеників у першій церкві не збирали колекти. Колектування по церквах є цілковитий винахід людський і є зроблений для грошевої користі.

Питання: В листі до Жидів 12:23 читаємо: (..Ми приступаємо) до духів праведників звершених. Що означають ці слова?

Відповідь: Апостол тут говорив про тих, що будуть становити Божу організацію під Христом, котра називається „Сион“. Він згадує про громаду святих ангелів, про членів церкви, і тоді говорить про „духів праведників звершених“. В поперед

ній голові є подана ліста мужів, від Авія до Йоана Хрестителя, котрі то мужі були вірні Богу і повмирали в вірі перед розп'яттям Ісуса Христа. Бог обіцяв, що ті вірні мужі воскреснуть із мертвих і будуть видимими представителями Його царства на землі. „Праведні мужі“ значить „призані мужі“. „Дух“ значить життя тих праведників і право до життя. Сі люди доказали свою вірність до Бога і тому вони були оправдані або призані. Але їх право до життя не могло бути дане їм аж поки жертва Ісуса Христа не була дана і представлена яко офіра за гріхи на небі. Пізніше Бог зачав збирати членів тіла Христового і по сім зачав збирати тих, що будуть становити його організацію. Сі вірні люди, коли воскреснуть з мертвих, отримують право до життя на землі. Бачучи, що ми є в дні Господнім, можемо сподіватися, що в короткім часі сі вірні мужі повернуть назад на землю і через них Господь буде кермувати правительственными справами землі.

Зміст Вартової Башти з Року 1930

СІЧЕНЬ	МАЙ	ВЕРЕСЕНЬ
Йов Бачить Правду 3	Даніїлові Дні 67	Мир і Зло, Часть 2 131
Єгова є Бог 6	„Нарід Святий“ 67	Церква 135
Відкупитель 8	„Гидота“ 69	Мир 136
Єгова, Бог Наш Єдиний Єгова! 10	„Блаженний Час“ 71	Ангели в Сионі, Часть 1 137
Хто є Єгова? Хто є Ісус? 12	Другий Прихід Христа: Чому Ковечний 73	Ізраїль і Ангели 139
Тексти і Коментарі 14	Світ Скінчвся 77	Зміна Служби 141
Конвенції Служби 15	Тексти На Освічення 79	Тексти На Освічення 143
Питання і Відповіді 16	Питання і Відповіді 80	Інтересне Питання і Відповіді 143
ЛЮТИЙ	ЧЕРВЕНЬ	ЖОВТЕНЬ
Оправдання Його Ім'я 19	Царський Дім Єгови 83	Овочі Царства, Часть 1 147
Смоківниця 21	Нове Сотворіння 83	Найбільша Наука 148
Єгипет 23	Сплодження і Народження 84	Добрі і Злості Дерев 150
Воскресення 24	Царський Дім Єгови, Часть 2 89	Видання Овочу, Часть 2 153
Його Ім'я 25	Покликані 89	Овоч 156
Правдива Церква і її Вігтя 26	Два Козли 91	Овоч Духа 158
Поворот Чоловіка з Ворожої Землі 28	Тексти На Освічення 95	Останок 158
Питання і Відповіді 30	Питання і Відповіді 96	Тексти На Освічення 159
МАРЕЦЬ	ЛИПЕНЬ	ПАДОЛИСТ
Памятка Господньої Смерти 1930 34	Царський Дім Єгови, Часть 4 99	Тексти На Освічення 162
Програма Через Радіо 34	Ограничення в Помазанню 100	Великий Бовван 162
Спеціальні Тиждні Служби 34	Пророцтво о Помазанню 101	Голова 163
Неоцінена Ласка 35	Царський Дім Єгови, Часть 5 104	Камінь 166
Чому Дозволено 37	Проповідувати 105	Ідеальне Правительство 169
Чому Мусів Умерти 38	Його Свідки 107	Листи з Поля 170
День Його Приготовлення 41	Тексти На Освічення 110	Ви ж Тіло Христове 171
Приготовлення Ворога 45	Питання і Відповіді 111	Питання і Відповіді 174
КВІТЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ГРУДЕНЬ
Його Ім'я 51	Син Чоловічий 115	Святий Дух 179
Дозволення Зла 51	Величають Ім'я Єгови 116	Заступник 181
Його Слово 53	Чоловік 118	Чоловік Гріху 184
Його Ім'я 55	Мир і Зло 120	Пізнання 184
Віднайдіння Часу 58	Зло і Злочин 122	„Лукавий Слуга“ 185
Розуміння 58	Князь Зла 124	Будьте Одержані 189
Значіння 58	Тексти На Освічення 126	Тексти На Освічення 190
Тексти На Освічення 64	Питання і Відповіді 127	Питання і Відповіді 191